

Plantenwerkgroep IVN Gulp & Geul naar de Piepert (dinsd. 13 juni 2006).

De telefonische afspraken bleken achteraf minder duidelijk waardoor Yke en de groep elkaar dia avond niet hebben kunnen vinden. Jammer voor de groep die het nu zonder Yke moest

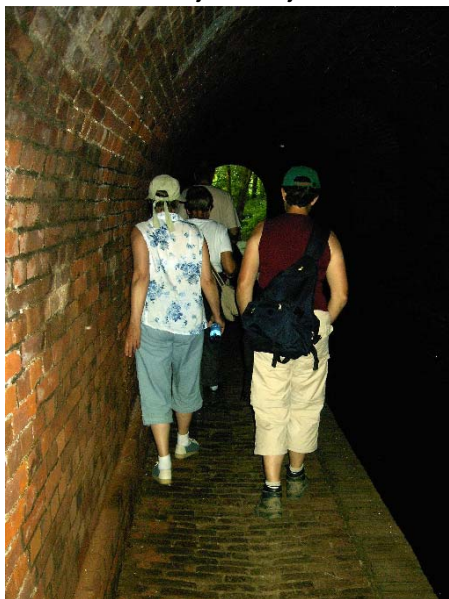
zien te klaren. Gelukkig waren er een drietal nieuwe gezichten aanwezig waardoor het ontbreken van Yke ruimschoots werd gecompenseerd.

Henri (gezicht onder de kraan en enkele happen salade) en Mathilde (nog gauw een bakje eten mee) waren die middag met een forse groep in de regio Epen op stap geweest en hadden weinig ruimte om tijdig aanwezig te zijn. Yke schijnt de omleiding naar Vaals onderschat te hebben. Via Cartils gaat het uiteindelijk langs de Eijserbeek

richting waterwingebied de Piepert. Onderweg voldoende mogelijkheden om onze nieuwe gezichten te wijzen op bijv. kamgras en een moeilijke distelsoort Was het nu de veel stekelige, de krul of de tengere distel? We weten het (nog steeds) niet.

Het bosje biedt kansen om in te gaan op diverse boomsoorten en de onderbegroeiing. We genieten van rust, fraaie hellingen en het geluid van vogels. De vlier is op dit moment een waar bloeiend juweeltje Een donkere tunnel met licht aan de duisternis brengt ons in het

waterwingebied met bijv. reuzenpaardenstaart en ratelaars. Een bankje biedt even rust en schaduw waarna we vrij snel links een klimmend pad door het bos volgen.

Prachtig bloeiende hellingen, vol met o.a. ratelaars laten onze deelnemers genieten. Waarschijnlijk zitten in die weides nog tal van bijzondere soorten maar we durven niet door dit gebied te struinen (en terecht!) Pas boven gaan we echt intensief zoeken en kijken en vooral Mathilde weet een aantal plekjes waar we schitterende exemplaren kunnen vinden van diverse orchideeën. Enkele zijn helaas verdwenen (uitgegraven of simpelweg geplukt) en dat stemde ons niet echt vrolijk. Na wat zoeken vonden we toch diverse bijenorchissen, het bleek bosvogeltje en veel klavervreters. De meeste soorten zouden het ongeoefende oog achteloos passeren. Onze kenners weten in elk geval waar ze op

moeten letten en dus krijgen we om de haverklap een kreet over een ontdekt bijzonder

exemplaar. Boven genieten we van het fraaie uitzicht over dit deel van een prachtige regio en herkennen diverse markante gebouwen (kerktorens).

We verlaten uiteindelijk deze prachtige hellingen en volgen de landweg naar beneden. Rechts is er een forse helling waarin op diverse plekken duidelijk nog de sporen te zien zijn van het voormalige akkerrandenbeheer. We herkennen o.a. het blauw bloeiende komkommerkruid (bernagie of boragie), klaprozen en de bekende paars-blauwe bijenplant (Phacelia) in de steile berm. We mogen en stukje verder even een kijkje nemen en ruiken bij een fraaie dassenburcht maar vervolgens gaan we toch via het zojuist gepasseerde pad aan onze linkerzijde. Fraaie maar niet gesnoeide heggen begeleiden ons totdat we via een bosje weer op onze beginroute belanden. Het is nu nog een kwestie van enkele weides, een stukje weg en eenieder staat weer bij Mathilde voor de deur. Het aanbod om gezellig nog even op het terras plaats te nemen hebben we helaas moeten afslaan want iedereen moest thuis zelf nog gaan genieten van een kopje thee of ander vochthoudend spul. Binnen 30 minuten na thuiskomst was de schrijfster van deze tekst al in dromenland en genoot van de meest exotische plantjes.

